

самичѣкъ и нѣкакъ по удоволствіе. Азъ знайхъ вече всичко ; защото графинята ми исказа подробно всичко що станжло ; защото, както знаешъ, бѣхъ ѝ не само докторъ, но и духовенъ нещъ отецъ. И тъй, като тя пуснахъ отъ тъмницѣтъ, вмѣсто да дойдешъ при нсѣ, като господарь, и да ѣхъ владѣешъ, ты какво направяшъ ? Падижълъ си на колѣнѣ прѣдъ неѣхъ и досадишъ си ѝ съ слызѣтъ си. . . съ подмѣтаніе на совѣстъ. . . на бесчестіе. . . на пустынность. . . въ коѣхто тя ввѣрлила нейната любовь. Плачеве, въздышкы, хълцанія, . . . и всичко това прѣдъ една женѣ, която была вънъ оъ себе си отъ любовь къмъ тебе. Е, пріятелю, повтарямъ да ты важѣ, че си младъ и непознавашъ женѣтъ. Вмѣсто геройтъ когото ты обичаше отъ всичко повече и заради когото всичко бѣ направила, ты виждва на прѣдъ си едно момче слызливо, лелечаше и тресуще ся като трѣстъ.

— Бѣхъ, казваше ми графинята, готова да направѣхъ за него всичко ; — и първо, защото бѣхъ турила вече на умъ да напусна мѣжа си, съ когото немогѣхъ да живѣѣхъ, послѣ защото бѣхъ обичахъла страстно Волскаго, и най вече като ся